

Rondetafelgesprek van 6 juni 2018

van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

van de Tweede Kamer

Mijnheer/mevrouw de Voorzitter,

Dank voor de mogelijkheid om hier een korte toelichting te geven.

Als pensioenadvocaat houd ik mij reeds meer dan twintig jaar bezig met het in de praktijk toepassen van de pensioenwetten, die hier gemaakt worden. Ik doe dat ook af en toe als mediator of kantonrechter.

Het bijzonder partnerpensioen is begin jaren zeventig opgenomen in de PSW. De WVPS is vanaf 1995 van toepassing. Sindsdien is er sprake van een steeds groter wordende baanmobiliteit en partnermobiliteit. Daarnaast wordt pensioen steeds flexibeler. In de praktijk word ik regelmatig met de volgende drie punten geconfronteerd.

1. Bij een echtscheiding zijn twee verschillende wetten van toepassing met een verschillende begrippenkader. Dat is voor de gemiddelde cliënt onbegrijpelijk. Dit probleem kan door u als wetgever eenvoudig worden opgelost door de regeling voor de verevening van het ouderdompensioen ook in de pensioenwet op te nemen. De praktijk is gebaat bij een integrale aanpak inclusief een regeling voor het partnerpensioen en de ongehuwd samenwonenden.
2. Bij een echtscheiding heeft een partner recht op het volledige partnerpensioen en de helft van het ouderdompensioen. Als er een pensioenkapitaal van € 100.000 is, waarvan € 20.000 moet worden gebruikt voor het bijzonder partnerpensioen, blijft er nog € 80.000 over het ouderdompensioen. Elk van de partners krijgt daarvan de helft. Per saldo heeft de deelnemer dus recht op € 40.000 en zijn partner recht op € 60.000 (€ 40.000 ouderdompensioen en € 20.000 partnerpensioen). In de praktijk vinden de meeste cliënten dit niet erg evenwichtig. Conversie als default is een goede zaak. Daardoor kunnen partners hun eigen financiële planning maken. Bij conversie moet het genoemde sommetje gemaakt worden. Daardoor kan meer discussie ontstaan over de evenwichtigheid van deze regeling.
3. De positie van de ongehuwd samenwonenden is vaak onduidelijk. Er ontstaat rechtsongelijkheid, doordat verschillende pensioenfondsen verschillende partnerbegrippen hanteren. Dit raakt steeds meer mensen door de toegenomen baan- en partnermobiliteit. Ongehuwd samenwonenden dienen ook de mogelijkheid te hebben om te opteren voor de wettelijk regeling.

Graag ben ik bereid het bovenstaande nog toe te lichten. Ik dank u voor de aandacht.

Roel Veugelers